

Kdo pozdě chodí

Vladka Cupáková

Ještě jsme si nevyhráli,
maminka už volá nás.
Pojďte domů na večeři,
dvorek počká zítra zas.

Buchty budou s kakaem,
máme si prý pospíšit.
Nápadů dnes máme plno,
nechceme hru přerušit.

Malý bratr aktivista
pádí domů, má snad hlad?
Já mám ještě moře plánů,
co nestihla jsem udělat.

Tu si ještě kaluž brodit,
chodník křídou malovat,
támhle šnečky prohlédnout si,
kamínky si nasbírat.

Mám však ještě času nazbyt,
nemusím se strachovat.
Maminka, ta na mě počká,
tmy se musím varovat.

Tyhle kytky natrhat si,
z bláta uplácat si hrad.
Bude se pak ještě hodit,
až zítra ven si přijdu hrát.

Nade dvorkem padá šero,
konec dnešním zábavám.
Strašidel se občas ještě
po večerech obávám.

Maminka mi hubovala,
pozdní příchod dneska byl.
Na talíři místo buchet
suchý krajíc s máslem zbyl.

Pamatujte kamarádi,
ten kdo pozdě chodívá,
odmlouvá a neposlouchá,
sám sobě jen škodívá.

Michaela Brahová

21. březen

Celou dlouhou bílou zimu

tuze rád si odpočinu.

Po náročné letní štaci

já užíval si v hibernaci.

Dnes však přišel ten můj čas,

probouzím se znovu, zas.

KDOPAK ASI JSEM?

Sotva jsem vylezl z pelechu,

skutálel jsem se do mechu.

Se slabým tělíčkem toho moc nesvedu,

kdybych tak našel plástvičku od medu.

Jelikož bydlím u řeky,

nalézám cenu útěchy.

Rybka se vyhřívá u břehu,

já snažím se udržet ve střehu.

Pomalé plížení a postřeh šelmy,

v lovu jsem úspěšný opravdu velmi.

Když už jsem posnídal,

mohu jít hnedle dál,

pozdravit přátele do lesa,

zvláštní, že nikdo z nich neplesá.

Všichni se mě hrozně bojí

asi stejně tak,

jako když se včely rojí,

prostě mají strach.

UŽ VÍŠ, KDO JÁ JSEM?

Jak si tak kráčím po lese,

libá vůně k čenichu nese se.

Ryba byla maličká

a zima moc dlouhá.

Já pomalu po špičkách

k dobrotě se loudám.

Najednou vidím v dáli stan,

vedle něj leží spící pán.

Na ohni peče se kuřátko
a voní opravdu famózně.
Já přidám do kroku drobátko
a zařvu velmi radostně.

Jenže to vzbudilo spícího muže
a on se bojí jak Růženka růže.
Asi se musím smířit s tím,
že s lidmi se prostě nespřátelím.

To mě vážně hrozně mrzí,
zapomínám ovšem brzy.
Po výborném hodokvasu
v oku svítla jiskra jasu.

TAK KDOPAK TEDY JSEM?

Už je moc pozdě,
já půjdu spát.
Nechám si v noci
o něčem zdát.

O tom, jak potkám v pravém lesním pruhu
krásnou hnědou samičku našeho druhu.
Máme spolu kupu mláďat,
o jména se budem hádat.

Brtník, Míša anebo Béd'a?
Teď už si uhodl, že já jsem méďa.
Ano, přesně, je to tak,
já jsem medvěd kodiak.

Užil jsem si krásný den,
teď sním svůj pohádkový sen.

Markéta Chobotová

JARO

21. březen a já

Copak to tu jenom je?

Medvěd ještě leží?

Vždyť je jaro, medvěde!

To je, oč tu běží!

Drozd měl pravdu, jaro je tu,

všichni honem vstávejte!

Slunce svítí na obzoru,

krásná kvítka vítajte.

Nech mě spát, ty drozde hloupý,

nejsi trochu drzý?

Ještě nejsem připravený

vstávat už tak brzy!

Drozd se nedá jen tak odbýt,

zpívá stále víc a víc.

Medvěd ale stále nechce

opustit ten blahobyt.

Nakonec však medvěd leze

z teploučkého brlohu.

Nepoznává kolem sebe

tu překrásnou přírodu.